

Orbán úgy bukott, hogy közben hatalmasat nyert

2019 július 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Talán eddigi legnagyobb gy?zelmét aratta.

Annak, hogy Manfred Weber politikai értelemben jelenleg inkább hasonlít egy kéthetes vízi hullához, mint egy tisztelt-megbecsült és sikeres európai csúcsvezet?höz, számos oka van. Az egyik, hogy elárulta Orbán Viktort. Hogy elárulta magyar szövetségeseit. El?ször akkor, amikor megszavazta a gyalázatos és hazugságoktól

hemzseg? Sargentini-jelentést. A jelentést, amelyről még az Orbán-fóbia nevű betegség elrehaladott állapotában levő ellenzéki újságírók kicsiny, ám értelmesebb halmazába tartozók is elismerték, hogy nagy része tévedéseken és hazugságokon alapul.

A néppárti Weber nyilvánvalóan tudta, hogy a jelentés még csak nyomokban sem tartalmaz igazságot, de az árulónak tervei voltak. A hitszegéssel gesztust akart gyakorolni a balliberális politikusok felé. Új szövetségesekre volt szüksége, hogy kerülhessen az akut isiászból szenvedő Jean-Claude Juncker helyére.

Manfred Weber akkor még nem tudta, hogy árulásával saját politikai sírját ássa meg. A jobboldali, keresztény, konzervatív értékrenddel még csak köszönőviszonyt sem ápoló merkel középútas politika tipikus képviselője a csúcsjelölti posztért ácsingózott politikusunk. A túlzásba vitt politikai korrektségre való törekvés és túlkompenzálás – emlékszünk, amikor Merkel szabályosan kicsavarta az egyik politikusa kezéből a német zászlót –, és a baloldalnak való kényszeres megfelelni akarás juttatta oda Németországot, ahol most van. A willkommenskulturi Németországba. A „Wir schaffen das!” hazug, utópisztikus álmovilágába. Ahol a zsidóknak már nem biztonságos kipát viselniük, ahol több száz megvadult migráns Allahot éltetve molesztálja a kölni dóm előtt összegyűjtöttüket, ahol a Közel-Keletről érkezettek Adolf Hitlert éltetik és Izrael-ellenes jelszavakat kiabálnak a tüntetéseken. És ahol ezeket a bűncselekményeket letagadják vagy meghamisítják.

Két hete írtunk arról a meghamisított rendőrségi statisztikáról, amelyben a németországi szélsőjobb számlájára írják a muszlimok által elkövetett bűncselekményeket.

Németországgal ellentétben Orbán Viktor úgy döntött, hogy nem a 80 százalékban katonakorú és a származási országukról hazudozó honfoglaló szerencselovagokat fogja befogadni, hanem a saját állampolgárai biztonságát helyezi az első helyre. Ezért építettett kerítést Magyarország déli határára. Amivel szembement a migránssimogatásban élen járó Németországgal. Ez a bűne Magyarországnak. No és persze az, hogy egyre több ország kezdte követni a Magyarország által kitaposott utat.

A választók pedig mindenhol megjutalmazták az orbáni utat követő politikusokat. Talán földindulásszerű változásról még nem beszélhetünk, de az európai parlamenti választáson azok a politikai pártok tudtak növekedni, amelyek hazudozás helyett az igazságról kezdtek beszélni. Akik Orbán Viktor politikáját kezdték követni. A bevándorlásellenes erőket mindenhol megerősödtek.

Orbán Viktor a Magyarországon garázdálkodó ellenzéki újságírók és politikusok álobjektív elemzéseivel szemben nem szigetelődött el, nem állították sarokba, nem a szűnyeg széléről követi a nemzetközi politikai történeteket, hanem éppen ellenkezőleg; irányít, sokszor az történik, amit a magyar miniszterelnök akar. Az ellenzéki újságírók legnagyobb bánatára Magyarországot nemhogy nem rúgták ki a néppártból, hanem a harminc ezüstpárt árulóvá váló Weber bukott meg.

Orbán Viktor a V4-ekkel egy olyan erős szövetséget hozott létre, amely Európában megkerülhetetlen erővé vált. Amelyet se Emmanuel Macron, se Angela Merkel nem tudott szétrobbantani. És amely mind Manfred Webert, mind az egyre aggasztóbb állapotba kerülő Merkel úgynevezett kompromisszumos jelöltjét, a Magyarország ellen kampányoló Frans Timmermanst is meg tudta buktatni. Óriási győzelmek ezek. A magát objektívnak lóditó sajtó természetesen címlapok tucatjaiban harsogta a legképtelenebb vágyvezérelt hazugságokat.

A HVG például azt írta, „Orbán Viktor levélben ismerte el, hogy semmi befolyása a néppárt politikájára”. A 24.hu egyenesen arról írt, hogy Orbán végső kétségbeesésében már könyörög a néppártnak. De az Index és a Soros György által finanszírozott 444.hu is hasonló blúdségekkel traktálta az olvasóit: Orbán megbukott, Orbán elszigetelődött, Orbánt a szűnyeg szélére állították. Orbánnal már csak Putyin áll szóba. Orbán térden állva könyörög.

És miután kiderült, hogy mind Webert, mind Timmermanst sikerült elkaszálni, akkor sem hagyták abba az újságírásra még nyomokban sem emlékeztető ellenzéki propagandát. A szemük sem rebbent, úgy kezdtek bele az „Orbán Viktor dehogy győzött, inkább veszett, különben is pillanatok belül megbukik” kezdetű agymenéseikbe. Csakhogy nem számoltak azzal a jelentéktelennek csöppet sem nevezhető jelenséggel, amikor a csalódott baloldali politikusok nekiállnak nyilatkozni, hogy Orbán Viktor és a V4-ek győztek.

Martin Schulz például szóról szóra [ezt mondta](#): „Ez Orbán Viktor és a kelet-európaiak győzelmek.” A Fidesz megbuktatásán ügyködő ellenzéki újságok ezt az „Orbán Viktor győzött incidenst” egy bravúros áthidaló

megoldással oldották meg: egyszer?en nem írták meg. Bámulatos válságmenedzselés, bár szokatlannak a legkevésbé sem nevezhető.

Pontról pontra, bet?r?l bet?re így szokta kezelni a hasonló helyzeteket az állítólag nem létező, betiltott és meghurcolt ellenzéki sajtó. Régebben talán szomorkodtunk, talán kicsit dühbe is jöttünk miattuk. Ma már csak nevetünk. Az igazság az, hogy Orbán gy?zött. Talán eddigi legnagyobb gy?zelmét aratta.

Apáti Bence - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló